

Ismét büszkék lehetnek az erdészek

Valójában igen szerencsés az ágazatunk, hogy közjóléti létesítmények jogcímén az erdőben, az erdővel kapcsolatos különféle objektumokat létesíthetünk, újíthatunk fel. A tevékenység nemcsak a köznek tesznek jót, hanem elismertségünket is növeli, melyre az utóbbi időben nagyon nagy szükség van.

Hál' Istennek szép számmal érkeznek szerkesztőségünkbe ez irányú meghívások. Külön örömdetes, hogy az erdeinkben található egyházi létesítményeket sem hanyagoljuk el, melyre az utóbbi évtizedekben számtalan példát találunk. Elég, ha csak az ország nagyobb erdősegeiben található pálos kolostorokra, a Kisalföldön és máshol felállított az államalapításra emlékeztető keresztekre, a Ravazd környékén, és egyéb helyeken létesített kilátókra, a Kecskemét határában az arborétummal szerves egységet képező kápolna- és szoboregyüttesre gondolunk. De sorolhatnánk tovább. Megvalósulásukhoz elsősorban szándék, majd anyagi források szükségesek.

Szeptember végén Salföldre invitált a BAKONYERDŐ Zrt. Monostorapáti Erdészete, a salföldi pálos kolostorrom és erdei pihenőhely avatására.

A 2002-ben elkészült „Balaton-felvidéki történelmi emlékhelyek közjóléti fejlesztése a Monostorapáti Erdészet területén” című tervben több templom- és várrom állagmegóvási, hasznosítási terve is megtalálható. Az erdészet felvállalta ezen munkák megszervezését és kivitelezését. Így sikerült a kolostorrom környezetében lévő régi csemetékerti kőépületet és az erdészlakot esőbeállóvá, pihenőhellyé átalakítani. Az erdei pihenőhely tervét az erdészet felkérésére az Állami Erdészeti Szolgálat „Naturplan” Zöldövezeti Tervező Iroda készítette *Veöreös György* erdőmérnök vezetésé-

Veöreös György megvalósult elképzelését mutatja

vel. A kivitelező a Monostorapáti Erdészet, *Farkas Attila* erdészeti igazgató, *Kondor Béla* építési vállalkozó és *Simon György* erdész. Az eligazító, ismertető táblákat *Farkas Zsuzsanna* erdőmérnök készítette. Ugyancsak ő volt az ünnepség műsorvezetője. A vendégeket *Horváth László*, a BAKONYERDŐ Zrt. vezérigazgatója fogadta.

Közöttünk volt egyházi és világi tisztségviselő egyaránt. Beszédet mondott *Horváth László* vezérigazgató, *Lasztovicsa Jenő*, a megyei közgyűlés elnöke, országgyűlési képviselő, *dr. Márfi Gyula* érsek (Veszprém megye). Az ünnepség rangját emelte a tapolcai kamarakórus és *Eperjes Károly* színművész közreműködése, aki Ady-verset szavalt. A kolostorrom falánál elhelyezett emléktáblánál a koszorúzás előtt *Bátori Botond* atya, a pálos rend magyarországi tartományfőnöke mondott beszédet, majd leplezte le a táblát.

Az ünnepségen megjelent *Barátossy Gábor*, az Erdészeti Hivatal volt elnöke,

Utolsó egyeztetés Horváth László és Farkas Zsuzsanna között

aki messzemenően támogatta a munkálatokat.

Rövid interjú Eperjes Károly színművésszel

Hála és köszönet a helyi erdészeknek és mindazoknak, akik ezt a gyönyörű magyar emléket ápolják és gondozzák. Az egyetlen magyar alapítású rend a pálos, melyet kanonizált a katolikus egyház. Sajnálatomra erről a kolostorról eddig nem tudtam, de feltétlen elhozom a családomat, mert amit itt tettek az erdészek, az lenyűgöző.

– *Milyen a kapcsolata az erdővel?*

– Az erdőben mindig jól érzi magát az ember, különösen az olyanok, mint én, akik falun nevelkedtek. József Attila azt mondja az egyik töredékében, hogy „ahol a szabadság, a rend, mindig érzem a végtelent”. A szabadság és a rend belső harmónia nélkül nem alakulhat ki.

– *Szöbeszéd járja, hogy a privatizáció réme leselkedik az erdők táján is.*

– Csak attól tudnak elvenni valamit, aki erre alkalmas. Ha alkalmasak vagyunk az igazi mély, belső szabadságra és rendre, akkor nem tudnak uralkodni rajtunk. De már nem is uralkodásról van itt szó, hanem zsarnokoskodásról. Azok, akik lélekben, tiszta tekintettel, harmóniában, melegségben össze tudnak kapaszkodni, és közösségük, nemzetük érdekében teszik mindezt, azoktól úgysem tudják elvenni. Vagy ha ideig-óráig el is orozzák, teljesen megtenni nem tudják.

Krisztus-kereszt az erdőn

Havas Krisztus-kereszt az erdőn
Holdas, nagy, téli éjszakában:
Régi emlék. Csörgős szánkóval
Valamikor én arra jártam
Holdas, nagy, téli éjszakában,

Az apám még vidám legény volt,
Dalolt, hogyha keresztre nézett,
Én meg az apám fia voltam,
Ki unt a faragott képet
S dalolt, hogyha keresztre nézett.

Két nyakas, magyar kálvinista,
Miként az idő, úgy röptünk,
Apa, fiú: egy Igen s egy Nem,
Egymás mellett dalolva ültünk
S miként az Idő, úgy röptünk.

Húsz éve elmúlt s gondolatban
Ott röptül a szánom az éjben
S amit akkor elmulasztottam,
Megemelem kalapom mélyen.
Ott röptül a szánom az éjben.

Ezt az erdészek nagyon jól érezhetik, hiszen munkájuk tárgya olykor 120 évig vagy annál tovább él. Az erdőt nem azok teremtették, akik el akarják venni. Lehet, hogy átmenetileg bitorolhatják, de el kell jönni az időnek, amikor a közt fogja szolgálni úgy, mint eddig. Hát nem erről szól a mai felemelő ünnepség?

Összeállította a Bakonyerdő Zrt. támogatásával:

Pápai Gábor

Márfi Gyula érsek ünnepi beszéde

Bátor Botond atya koszorúzza az emléktáblát

Farkas Attila és családja Eperjes Károly színművésszel